

Chúa Nhật III - Mùa Phục Sinh năm C

“Phải vâng lời Thiên Chúa hơn là vâng lời người ta.”

***“Thưa Thầy, Thầy biết mọi sự: Thầy biết con yêu mến Thầy”. Người bảo ông:
“Con hãy chăn dắt các chiên mẹ của Thầy”***

Trong những ngày ấy, thầy thượng tế hỏi các tông đồ rằng: “Ta đã ra lệnh cấm các ngươi nhân danh ấy mà giảng dạy. Thế mà các ngươi đã giảng dạy giáo lý các ngươi khắp cả Giêrusalem; các ngươi còn muốn làm cho máu người đó lại đổ trên chúng tôi ư?” Phêrô và các tông đồ trả lời rằng: “Phải vâng lời Thiên Chúa hơn là vâng lời người ta. Thiên Chúa cha ông chúng ta đã cho Đức Giê-su sống lại, Đấng mà các ông đã giết khi treo Người trên thập giá. Thiên Chúa đã dùng quyền năng tôn Ngài làm thủ lãnh và làm Đấng Cứu Độ, để ban cho Israel được ăn năn sám hối và được ơn tha tội. Chúng tôi là nhân chứng các lời đó cùng với Thánh Thần, Đấng mà Thiên Chúa đã ban cho mọi kẻ vâng lời Người!” (Cv 5, 27b-32. 40b-41)

Khi các Ngài đã điềm tâm xong, Chúa Giê-su hỏi Simon Phêrô rằng: “Simon, con ông Gioan, con có yêu mến Thầy hơn những người này không?” Ông đáp: “Thưa Thầy: Có, Thầy biết con yêu mến Thầy”. Người bảo ông: “Con hãy chăn dắt các chiên con của Thầy”. Người lại hỏi: “Simon, con ông Gioan, con có yêu mến Thầy

không?” Ông đáp: “Thưa Thầy: Có, Thầy biết con yêu mến Thầy”. Người bảo ông: “Con hãy chăn dắt các chiên con của Thầy”. Người hỏi ông lần thứ ba: “Simon, con ông Gioan, con có yêu mến Thầy không?” Phêrô buồn phiền, vì thấy Thầy hỏi lần thứ ba: “Con có yêu mến Thầy không?” Ông đáp: “Thưa Thầy, Thầy biết mọi sự: Thầy biết con yêu mến Thầy”. Người bảo ông: “Con hãy chăn dắt các chiên mẹ của Thầy” (Ga :21, 14-19)

Bài Tin Mừng hôm nay giúp chúng ta **hiểu biết thêm về con người Phêrô, người mà chính Đức Ki-tô tuyển chọn cách đặc biệt để tiếp nối công việc của Người khi còn ở trần gian cho đến muôn đời, sau khi Người về Trời, ngồi bên hữu Thiên Chúa Cha: “Hãy chăn dắt các chiên mẹ và chiên con của Thầy!”**

1. Câu trả lời nhanh nhẹn của Phêrô cho câu hỏi của Thầy chí thánh: “Người ta bảo Con Người là Ai?” – “Thầy là Đức Ki-tô, Con Thiên Chúa hằng sống!” và chúng ta đã biết chuyện gì xảy ra sau đó...

2. Trong cơn giông bão, Đức Ki-tô đi trên mặt nước đến thuyền của Phêrô; khi biết “Thầy đó!” do ông Gioan thốt lên, Phêrô liền nói: “Nếu là Thầy thì xin cho con đi đến với Thầy (trên mặt nước)!: - “Hãy đi!”... và chúng ta cũng đã biết chuyện gì xảy ra sau đó.
3. Trước khi Đức Ki-tô chịu khổ hình để cứu nhân độ thế, Phêrô nhất quyết thề thốt: **“Thầy đi đâu con nhất quyết theo Thầy đến đó!”** – Đức Ki-tô báo trước: **“Phêrô ơi là Phêrô! Trước khi gà gáy thì con đã chối Thầy ba lần rồi!”** Và chúng ta cũng đã biết chuyện gì xảy ra sau đó...

4. Sau khi được Đức Ki-tô ‘đãi’ một mẻ lưới đầy cá to lớn, và còn ‘khao’ một bữa ăn sáng ngon lành,

Thánh Phêrô là một vị thánh tông đồ mà tôi... khoái nhất = tất cả những ái ô hỉ nộ của một con người phạm phụ tục tử như... tôi, đều phô bày hết = lúc thì hăng say hết mình, lúc thì xiêu xiêu ểnh ểnh như bánh bao chiều, khi thì “Thầy đi đâu con đến đây...” lúc thì... “**quo vadis Domine = lạy Chúa Ngài đi đâu vậy?** – con ‘chạy trốn’ mà sao Ngài lại theo đuổi con?...” – Đức Giêsu đáp : “**Thầy về Giêrusalem chịu đóng đinh!**” – Lần này thì Phêrô ‘theo Thầy’ về Giêrusalem và “chịu đóng đinh ngược” vì tự cảm thấy không ‘xứng đáng được... như Thầy’.

Trong 2 tuần đi "chia sẻ đời sống đức tin của giáo dân Việt Nam sau 75" cho vài giáo xứ Thụy Sĩ vùng Zurich, có một hôm, một cô sinh viên đặt câu hỏi : "Frère à! Frère trình bày đời sống đức tin của giáo dân Việt Nam sau 75 theo chiều hướng thật lạc quan, như thể giáo dân Việt Nam đã ít nhiều cảm nhận biến cố 75 là một tiếng chuông cảnh tỉnh - không dám nói là một hồng ân trên một khía cạnh nào đó - mà Thiên Chúa gởi đến cho giáo dân Việt Nam. Nếu thật như vậy thì... tạ ơn Chúa! Riêng đối với cá nhân Frère, em xin hỏi : chỗ đứng của Thiên Chúa trong đời Frère có thể được diễn tả như thế nào? - Nói cách khác, theo Frère, cảm nhận-cảm nghiệm là làm sao? và Frère đã cảm nhận, cảm nghiệm được Thiên Chúa lần nào chưa, và trong mức độ nào?"

Mặc dầu trong trí tôi bỗng liên nghĩ ngay đến đoạn Tin Mừng ""Phêrô, Anh có yêu Thầy không?", nhưng miệng tôi hỏi lại :

- Nếu cô không thấy khó chịu, thì Frère hỏi cô nghe! - cô có bồ chưa? - có người yêu chưa?

- Nhưng... Rồi cô ngáp ngừng... và im luôn. Tôi tiếp lời :

- Nhưng người yêu là... người hữu hình thấy được, còn Thiên Chúa là Đấng... đâu đâu... ở trên trời, vô hình, không thấy được chứ gì ?

- ...

Nói cho ngay, thật khó - ngay cả không thể diễn tả hoặc định nghĩa "thế nào là cảm nhận-cảm nghiệm", dù là một sự cảm nhận-cảm nghiệm hoàn toàn "vật chất - hữu hình", huống chi là một sự cảm nhận-cảm nghiệm siêu hình, vô hình và linh thiêng? Chúng ta thừa nhận rằng có nhiều, rất nhiều sự việc chúng ta không thể diễn tả bằng ngôn ngữ, nhưng chúng ta chỉ có thể ít nhiều "mường tượng", "hiểu thấu" một khi chúng ta "có kinh nghiệm" về sự việc đó. [Anh Chị Em nào muốn tìm hiểu thêm về ý nghĩa của sự "cảm nhận-cảm nghiệm", nên tìm đọc cuốn sách của Philip Yancey: Disappointment With God - Three questions no one asks aloud, đặc biệt chương 27].

Chắc hẳn rằng, ai trong chúng ta cũng đã hơn một lần hưởng được sự khoan khoái, thoải mái, "nhẹ nhõm", lâng lâng, vui sướng... ví dụ khi giải được một bài toán, thi đậu tú tài, thi đậu bằng lái xe, v.v... Và lẽ tất nhiên càng khoan khoái vui sướng hơn khi được "người mình đã để ý, âm thầm theo đuổi từ lâu" mỉm cười tươi niềm nở như thể ... cũng "đã âm thầm để ý" đến mình... Đó là những cảm giác mà chỉ người trong cuộc mới cảm nhận-cảm nghiệm được... Anh Chị Em "kinh nghiệm" hơn tôi nhiều, phải không?

Vấn đề là chúng ta có "sáng mắt sáng lòng" để cảm nhận-cảm nghiệm những tia hy vọng - dù chỉ loé lên trong chốc lát, hay không. Phêrô đã chẳng "theo" chân Đức Kitô trong suốt ba (3) năm (?) nay đây mai đó, đã chứng kiến tận mắt nghe tận tai những điều/sự việc mà ít người được phúc thấy/nghe (ví dụ trên núi Tabor, đi trên mặt nước, tuốt grom chém đứt tai và đã được Đức Giêsu, chữa lành khi Người bị bắt tại Vườn Cây Dầu, v.v...)

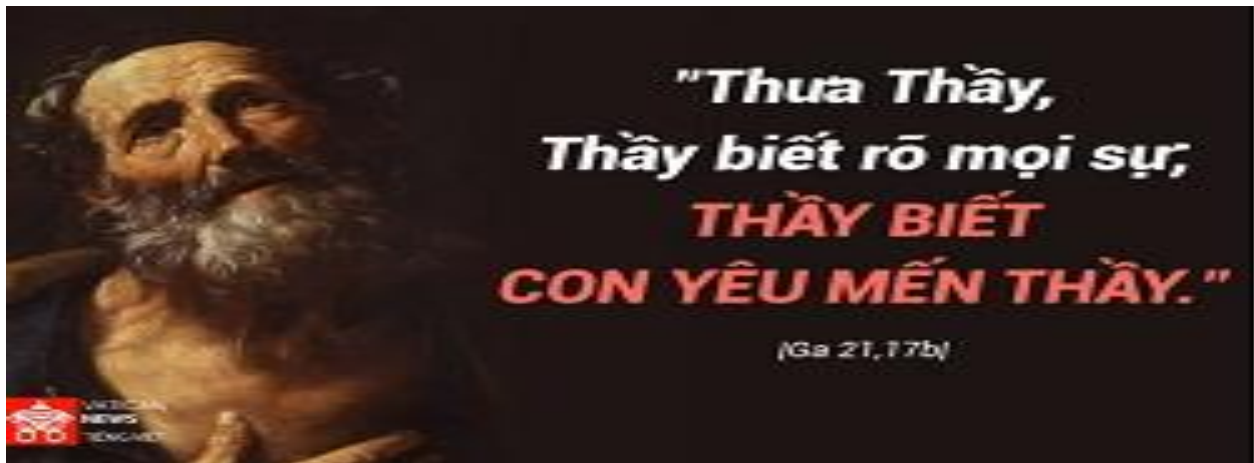

và với tính khí chất phát chân thành, Phêrô mạnh dạn tuyên xưng rằng: "ThưaThầy, Thầy biết rõ mọi sự - Thầy biết Con yêu mến Thầy"... đó sao?

Phêrô đã chẳng cảm nghiệm "ông Thầy kỳ lạ" ngay từ lúc "ông" kêu gọi những người chài lưới - trong đó tất nhiên là Phêrô - "Hãy theo Tôi, Tôi sẽ làm các "ông/anh" thành kẻ "lưới người" - và đã cảm nhận "ông Thầy... siêu việt" này trên núi Tabor đó sao?

Từ “cảm nghiệm” này đến “cảm nhận” khác, Phêrô vẫn là ... Phêrô : bộc tính “cứu trợ Thầy” bằng cách chém đứt tai của những kẻ “hành hung” Thầy quý mến; nhưng cũng không ngần ngại “chối Thầy” trước một nữ tì... chẳng những một (1) lần mà đến ba (3) lần và lần thứ ba (3) còn “thề thốt” lẳng nhăng nữa chứ! Nhưng chuyện gì xảy ra tiếp theo, chúng ta đã biết rồi...

Không biết còn gì rõ ràng hơn bộc lộ “tính khí con người Phêrô” bằng câu trả lời lần thứ ba (3) : “THƯA THẦY, THẦY BIẾT RÕ MỌI SỰ; THẦY BIẾT CON YÊU MẾN THẦY” – một “cảm nghiệm/cảm nhận” về tấm lòng TIN CẬY MẾN vào vị Thầy... thật độc đáo, và lẽ tất nhiên Đức Giêsu Ki-tô thừa hiểu biết tấm lòng “chân thật/bộc trực/chân thành của Phêrô – một tấm lòng thật sự là hiện sinh, là... “người” - từ lâu rồi, nên mới phán bảo : “HÃY CHẶN DẮT CHIÊN MẸ VÀ CHIÊN CON CỦA THẦY!”

Anh Chi Em, tôi, cũng như tất cả mọi người, ai ai cũng đã hơn một lần cảm nhận-cảm nghiệm, dù chỉ trong giây lát ngắn ngủi, một niềm vui được an ủi vỗ về, một cảm giác lâng lâng được Đấng linh thiêng nào đó rất gần kề và yêu thương che chở đỡ nâng... Vì quả thật, Đấng Tạo Hoá - Ngôi Lời mặc xác phàm, Đấng đã từ cõi chết sống lại để đem lại cho chúng ta sự sống mới, luôn luôn ở gần kề - chẳng những ở gần kề mà ở ngay trong chúng ta, cho chúng ta, vì chúng ta.

Xin thánh Phêrô giúp anh chị em chúng con noi gương Người, sống thực, sống đúng, sống trọn vẹn “khí chất con người” mà Thiên Chúa trao tặng khi tạo dựng chúng con.

Nguyện xin đức Giêsu Ki-tô phục sinh soi lòng mở trí anh chị em chúng con, cho chúng con được “sáng mắt sáng lòng” = cảm nhận-cảm nghiệm = được sự sống của Chúa trong mỗi người chúng con, nơi mỗi anh chị em chúng con tiếp xúc gặp mặt hằng ngày – Amen

Chúa Giêsu ngự trị lòng ta! == Luôn luôn!